

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 24 maja 2019 r.
(OR. en)**

2018/0070 (COD)

PE-CONS 61/19

**ENV 172
ENT 52
COMPET 165
IND 58
SAN 101
CONSOM 74
MI 186
CHIMIE 35
CODEC 499**

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

**Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych (wersja przekształcona)**

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/ ...

z dnia ...

dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych (wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 367 z 10.10.2018, s. 93.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE)nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady¹ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian i w celu zapewnienia jasności rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.
- (2) Nieustanne uwalnianie do środowiska trwałych zanieczyszczeń organicznych („TZO”) budzi w Unii poważny niepokój. Te substancje chemiczne, które są przenoszone ponad granicami międzynarodowymi daleko od ich źródeł i pozostają na stałe w środowisku, ulegają biokumulacji w łańcuchu pokarmowym i stanowią zagrożenie dla zdrowia ludzkiego i środowiska. Niezbędne jest zatem przyjęcie dalszych środków zmierzających do ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska przed tymi zanieczyszczeniami.
- (3) Unia – z uwagi na spoczywające na niej obowiązki w zakresie ochrony środowiska naturalnego – zatwierdziła dnia 19 lutego 2004 r. Protokół do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości dotyczący trwałych zanieczyszczeń organicznych² („protokół”), a dnia 14 października 2004 r. – Konwencję sztokholmską w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych³ („konwencja”).

¹ Rozporządzenie (WE)nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniające dyrektywę 79/117/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7).

² Dz.U. L 81 z 19.3.2004, s. 37.

³ Dz.U. L 209 z 31.7.2006, s. 3.

- (4) Aby zapewnić spójne i skuteczne wykonanie zobowiązań Unii wynikających z protokołu i konwencji, niezbędne jest ustanowienie wspólnych ram prawnych pozwalających przyjmować środki zmierzające w szczególności do eliminacji produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania wyprodukowanych w sposób zamierzony TZO. Ponadto cechy TZO należy uwzględnić w odpowiednich unijnych systemach ocen i zezwoleń.
- (5) Przy wykonywaniu postanowień konwencji na poziomie Unii należy zapewnić koordynację i spójność z postanowieniami konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami, która została zatwierdzona przez Unię dnia 19 grudnia 2002 r.¹, oraz postanowieniami Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, która została zatwierdzona przez Unię dnia 1 lutego 1993 r.², i Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci, która została zatwierdzona przez Unię dnia 11 maja 2017 r.³ Ta koordynacja i spójność powinny zostać utrzymane także podczas udziału w pracach nad wdrażaniem i dalszym rozwojem strategicznego podejścia do międzynarodowego zarządzania chemikaliami (SAICM), przyjętego dnia 6 lutego 2006 r. w Dubaju przez pierwszą międzynarodową konferencję na temat zarządzania substancjami chemicznymi, oraz należytego zarządzania chemikaliami i odpadami po 2020 r. w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych.

¹ Dz.U. L 63 z 6.3.2003, s. 29.

² Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 3.

³ Dz.U. L 142 z 2.6.2017, s. 4.

- (6) Ponadto, zważywszy, że przepisy niniejszego rozporządzenia są oparte na zasadzie ostrożności określonej w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), i pamiętając o podejściu ostrożnościowym do ochrony środowiska określonym w zasadzie 15 deklaracji z Rio w sprawie środowiska i rozwoju oraz biorąc pod uwagę dążenie do wyeliminowania, w miarę możliwości, uwalniania TZO do środowiska, stosowne jest ustanowienie w niektórych przypadkach bardziej rygorystycznych środków kontroli niż te, które wynikają z protokołu i konwencji.
- (7) W Unii wyeliminowano już wprowadzanie do obrotu i stosowanie większości spośród TZO wymienionych w protokole lub konwencji w wyniku wprowadzenia zakazów ustanowionych między innymi w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (WE)nr 1907/2006¹, (WE)nr 1107/2009² oraz (UE)nr 528/2012³. Jednak aby zapewnić wykonanie zobowiązań Unii wynikających z protokołu i konwencji i zminimalizować uwalnianie TZO, konieczne i właściwe jest również wprowadzenie zakazu produkcji tych substancji i ograniczenie do minimum odstępstw od tego zakazu, tak by wyłączenia miały zastosowanie jedynie wtedy, gdy dana substancja spełnia niezbędną funkcję w szczególnym zastosowaniu.

¹ Rozporządzenie (WE)nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG)nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE)nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EEG i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE)nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EEG i 91/414/EEG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

- (8) Ze względu na jasność i spójność z innymi odpowiednimi aktami ustawodawczymi Unii należy sprecyzować niektóre definicje, a terminologię należy dostosować do terminologii stosowanej w rozporządzeniu (WE)nr 1907/2006 i dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE¹.
- (9) Wywóz substancji objętych konwencją podlega rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)nr 649/2012², nie musi być już zatem uwzględniony w niniejszym rozporządzeniu.
- (10) Przystarzałe lub niedbale zarządzane zapasy TZO mogą stać się poważnym zagrożeniem dla środowiska i zdrowia ludzkiego, na przykład na skutek zanieczyszczenia gleby lub wód gruntowych. Należy zatem ustanowić surowsze przepisy w sprawie zarządzania takimi zapasami w porównaniu z postanowieniami konwencji. Zapasy zakazanych substancji powinny być traktowane tak jak odpady, natomiast zapasy substancji, których produkcja lub stosowanie pozostaje dozwolone, powinny być zgłaszane organom i podlegać właściwemu nadzorowi. W szczególności możliwie najszybciej należy zarządzać istniejącymi zapasami jak odpadami, które zawierają zakazane TZO lub się z nich składają. Jeżeli w przyszłości zakazem zostaną objęte inne substancje, ich zapasy również powinny zostać bezzwłocznie zniszczone i nie należy tworzyć nowych zapasów.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 60).

- (11) Zgodnie z protokołem i konwencją uwolnienia do środowiska TZO, które są niezamierzonymi produktami ubocznymi procesów produkcyjnych, powinny być rozpoznawane oraz redukowane tak szybko, jak to możliwe, a ostatecznie wyeliminowane, jeżeli jest to wykonalne. Należy, stosownie do sytuacji, jak najszybciej opracować, zaktualizować i wdrożyć odpowiednie krajowe plany działań, obejmujące wszelkie źródła zanieczyszczeń i środki, w tym przewidziane na mocy obowiązującego prawodawstwa Unii, w celu stałej i racjonalnej ekonomicznej redukcji uwolnień tych zanieczyszczeń. W tym celu należy wypracować odpowiednie narzędzia w ramach konwencji.
- (12) Podczas rozpatrywania wniosków dotyczących budowy nowych zakładów lub znacznej modyfikacji istniejących zakładów, w których stosuje się procesy wiążące się z uwalnianiem substancji chemicznych wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, należy stosować wytyczne dotyczące najlepszych dostępnych technik oraz tymczasowe wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w zakresie ochrony środowiska w odniesieniu do art. 5 i załącznika C do Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych, przyjęte na podstawie konwencji sztokholmskiej.
- (13) Należy odpowiednio przyjąć lub utrzymać odpowiednie programy i mechanizmy w celu uzyskania adekwatnych danych z monitorowania dotyczących obecności w środowisku substancji wymienionych w części A załącznika III. Należy jednak zapewnić, aby dostępne były odpowiednie narzędzia i aby można było z nich korzystać na warunkach akceptowalnych z ekonomicznego i technicznego punktu widzenia.

- (14) Na mocy konwencji TZO zawarte w odpadach powinny zostać zniszczone lub nieodwracalnie przekształcone w substancje niewykazujące podobnych cech, chyba że ze względu na ochronę środowiska bardziej pożądane są inne operacje. Aby Unia mogła wypełnić zobowiązania wynikające z konwencji, należy ustanowić szczególne przepisy dotyczące tych substancji. Aby zapewnić wysoki poziom ochrony, należy ustanowić, monitorować i egzekwować wspólne dopuszczalne wartości stężenia tych substancji w odpadach.
- (15) W odniesieniu do eterów polibromodifenylowych (PBDE), w tym deka-BDE, dopuszczalną wartość stężenia sumy tych substancji w odpadach ustala się na poziomie 1 000 mg/kg. Biorąc pod uwagę, że rozwój naukowo-techniczny postępuje bardzo szybko, Komisja powinna dokonać przeglądu tej wartości dopuszczalnego stężenia oraz w stosownym przypadku przyjąć wniosek ustawodawczy w sprawie jej obniżenia do 500 mg/kg. Komisja powinna podjąć działania możliwie szybko, a w każdym razie nie później niż ... [2 lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].
- (16) Należy identyfikować i oddzielać u źródła odpady składające się z TZO, zawierające je lub zanieczyszczone nimi, aby minimalizować przenikanie tych substancji chemicznych do innych odpadów. Dyrektywą 2008/98/WE ustanowiono przepisy Unii w sprawie zarządzania odpadami niebezpiecznymi, zobowiązujące państwa członkowskie do przyjęcia niezbędnych środków obligujących zakłady i przedsiębiorstwa, które unieszkodliwiają, odzyskują, zbierają lub transportują odpady niebezpieczne, by nie mieszały różnych kategorii odpadów niebezpiecznych ani nie mieszały odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne.

- (17) W celu poprawy śledzenia obiegu odpadów zawierających TZO i zapewnienia kontroli, przepisy dotyczące systemu ewidencji ustanowionego zgodnie z art. 17 dyrektywy 2008/98/WE powinny mieć również zastosowanie do odpadów zawierających TZO, które nie zostały zdefiniowane jako odpady niebezpieczne zgodnie z decyzją Komisji 2014/955/UE¹.
- (18) Istnieje potrzeba zapewnienia skutecznej koordynacji i zarządzania technicznymi i administracyjnymi aspektami niniejszego rozporządzenia na poziomie Unii. Europejska Agencja Chemikaliów („Agencja”), ustanowiona rozporządzeniem (WE)nr 1907/2006, ma kompetencje i doświadczenie w zakresie wdrażania przepisów Unii dotyczących chemikaliów i międzynarodowych umów dotyczących chemikaliów. Państwa członkowskie oraz Agencja powinny zatem realizować zadania dotyczące administracyjnych, technicznych i naukowych aspektów wdrażania niniejszego rozporządzenia oraz prowadzić wymianę informacji. Rola Agencji powinna obejmować przygotowanie i badanie dokumentacji technicznej, w tym konsultacje z zainteresowanymi stronami, oraz sporządzanie opinii, które Komisja powinna wykorzystywać przy podejmowaniu decyzji, czy wystąpić z wnioskiem o umieszczenie danej substancji jako TZO w wykazie w konwencji lub protokole. Ponadto Komisja, państwa członkowskie i Agencja powinny współpracować w celu skutecznego wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii wynikających z konwencji.

¹ Decyzja Komisji 2014/955/UE z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2000/532/WE w sprawie wykazu odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 44).

- (19) Konwencja stanowi, że każda ze Stron ma – stosownie do okoliczności – sporządzić plan wykonania zobowiązań wynikających z konwencji, aktualizować ten plan oraz dążyć do jego wdrożenia. Państwa członkowskie powinny zapewnić możliwości udziału społeczeństwa w sporządzaniu, wdrażaniu i aktualizowaniu swoich planów wykonania zobowiązań. Ponieważ Unia i państwa członkowskie dzielą kompetencje w tym zakresie, plany wykonania należy sporządzić i aktualizować zarówno na poziomie krajowym, jak i na poziomie Unii. Należy wspierać współpracę i wymianę informacji, w tym na temat terenów zanieczyszczonych TZO, między Komisją, Agencją i organami państw członkowskich.
- (20) Produkcja i stosowanie jako półproduktów wykorzystywanych w systemie zamkniętej instalacji substancji wymienionych w części A załącznika I lub w części A załącznika II do niniejszego rozporządzenia powinny być dozwolone wyłącznie wtedy, gdy w odpowiednim załączniku znajduje się wyraźna adnotacja na ten temat i gdy producent wykaże danemu państwu członkowskiemu, że dana substancja jest produkowana i stosowana wyłącznie w warunkach ściśle kontrolowanych.
- (21) Zgodnie z konwencją i protokołem informacje o TZO należy przekazywać pozostałym Stronom tych porozumień. Należy również propagować wymianę informacji z państwami trzecimi niebędącymi stronami tych porozumień.

- (22) Ponieważ społeczeństwo, szczególnie w krajach rozwijających się, często nie jest świadome zagrożeń, jakie TZO niosą dla zdrowia obecnych i przyszłych pokoleń oraz dla środowiska, potrzebne są szeroko zakrojone działania informacyjne, by podnieść poziom ostrożności i publicznego zrozumienia powodów ograniczeń i zakazów. Zgodnie z konwencją należy wspierać i ułatwiać realizację programów podnoszenia świadomości społecznej w odniesieniu do wpływu tych substancji na zdrowie i środowisko, szczególnie wśród najbardziej wrażliwych grup społecznych, a także szkolenie, stosownie do okoliczności, pracowników, naukowców, wychowawców, personelu technicznego i kadr zarządzających. Unia powinna zapewniać dostęp do informacji, bez uszczerbku dla rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE)nr 1049/2001¹ i (WE)nr 1367/2006² oraz dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³.

¹ Rozporządzenie (WE)nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

² Rozporządzenie (WE)nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).

³ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

- (23) W celu promowania rozwoju kompleksowej bazy wiedzy dotyczącej narażenia na działanie chemikaliów oraz ich toksyczności, zgodnie z ogólnym unijnym programem działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (7. EAP)¹, Komisja ustanowiła platformę informacyjną monitorowania chemikaliów. Należy zachęcać do korzystania z tej platformy jako sposobu wywiązywania się przez państwa członkowskie z obowiązku zgłaszania danych dotyczących występowania substancji chemicznych oraz uproszczenia i ograniczenia obowiązków sprawozdawczych.
- (24) Komisja, Agencja i państwa członkowskie powinny współpracować ze sobą, udzielając – na wniosek i w ramach dostępnych zasobów – stosownej i szybkiej pomocy technicznej mającej w szczególności wzmocnić zdolności krajów rozwijających się i państw, których gospodarki znajdują się w okresie przejściowym, do wykonania konwencji. Pomoc techniczna powinna obejmować opracowanie i wdrożenie odpowiednich alternatywnych produktów, metod i strategii na mocy konwencji, aby zapewnić dalsze stosowanie TZO wyłącznie w przypadku, gdy bezpieczne, skuteczne i przystępne kosztowo alternatywy nie są dostępne w danym państwie.
- (25) Należy regularnie oceniać skuteczność środków przyjętych w celu redukcji uwolnień TZO. W tym celu państwa członkowskie powinny składać Agencji regularne sprawozdania w ujednoliconym formacie, dotyczące w szczególności wykazów uwolnień, zgłoszonych zapasów oraz produkcji i wprowadzania do obrotu substancji objętych ograniczeniami.

¹ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171.

- (26) Aby zaspokoić potrzeby w zakresie informacji dotyczących wdrażania i zgodności z wymogami, należy wprowadzić alternatywny system gromadzenia i udostępniania informacji, z uwzględnieniem wyników sprawozdania Komisji na temat działań usprawniających sprawozdawczość w dziedzinie środowiska i związanej z nim oceny adekwatności. W szczególności państwa członkowskie powinny udostępniać wszystkie odpowiednie dane. Powinno to zapewnić, aby obciążenie administracyjne wszystkich podmiotów było jak najmniejsze. Wymaga to aktywnego rozpowszechniania informacji na poziomie krajowym zgodnie z dyrektywami 2003/4/WE i 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹, aby zapewnić właściwą infrastrukturę umożliwiającą publiczny dostęp, sprawozdawczość i wymianę danych między organami publicznymi. W związku z tym państwa członkowskie i Agencja powinny przygotować specyfikacje dotyczące danych przestrzennych na podstawie aktów wykonawczych przyjętych na mocy dyrektywy 2007/2/WE.
- (27) Konwencja i protokół stanowią, że ich Strony mogą proponować dodatkowe substancje, które powinny stać się przedmiotem działań międzynarodowych, wskutek czego w wykazach ustanowionych na mocy tych porozumień mogą zostać wyszczególnione dodatkowe substancje. W takich przypadkach należy odpowiednio zmieniać niniejsze rozporządzenie.

¹ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

- (28) W celu zmiany niektórych elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE poprzez umożliwienie, w stosownych przypadkach, produkcji i stosowania jednej z substancji wymienionych w części A załącznika I lub części A załącznika II do niniejszego rozporządzenia jako półproduktu wykorzystywanego w systemie zamkniętej instalacji, i poprzez zmianę terminów w adnotacji wprowadzonej w tym celu w odpowiednim załączniku, zmianę załącznika III do niniejszego rozporządzenia w celu przeniesienia substancji z części B do części A tego załącznika oraz zmianę załączników I, II i III do niniejszego rozporządzenia, aby dostosować je do zmian w wykazie substancji zawartym w załącznikach do konwencji lub protokołu, a także modyfikacji istniejących pozycji lub przepisów w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia, aby dostosować je do postępu naukowo-technicznego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie, co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (29) W przypadku gdy w załącznikach do niniejszego rozporządzenia wprowadza się zmiany w związku z wyszczególnieniem w protokole lub w konwencji dodatkowych TZO wyprodukowanych w sposób zamierzony, wyszczególnienie takie należy włączyć do załącznika II zamiast do załącznika I jedynie w wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach.
- (30) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków dotyczących gospodarowania odpadami i minimalnych informacji, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie w ramach monitorowania wdrażania niniejszego rozporządzenia. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)nr 182/2011¹.
- (31) Aby zapewnić przejrzystość, bezstronność i spójność na poziomie działań w zakresie egzekwowania, państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar nakładanych za naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich stosowanie. Takie kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, ponieważ nieprzestrzeganie przepisów może powodować szkody dla zdrowia ludzkiego i środowiska. W celu zapewnienia spójnego i skutecznego egzekwowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny koordynować odpowiednie działania i prowadzić wymianę informacji na forum wymiany informacji o egzekwowaniu przepisów ustanowionym rozporządzeniem (WE)nr 1907/2006. Informacje o naruszeniach przepisów niniejszego rozporządzenia powinny być w stosownych przypadkach podawane do wiadomości publicznej.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (32) Do celów niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem spraw dotyczących odpadów, Komisję powinien wspomagać komitet ustanowiony rozporządzeniem (WE)nr 1907/2006, aby zapewnić spójne podejście do przepisów Unii w zakresie chemikaliów.
- (33) Do celów niniejszego rozporządzenia, w sprawach dotyczących odpadów, Komisję powinien wspomagać komitet ustanowiony dyrektywą 2008/98/WE, aby zapewnić spójne podejście do przepisów Unii w zakresie odpadów.
- (35) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ochrona środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego przed TZO, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z powodu transgranicznych skutków tych zanieczyszczeń, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Cel i przedmiot

Z uwzględnieniem w szczególności zasady ostrożności celem niniejszego rozporządzenia jest ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed TZO przez zakazanie, jak najszybsze wyeliminowanie lub ograniczenie produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania substancji będących przedmiotem Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych, zwanej dalej „konwencją”, lub Protokołu do konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych, zwanego dalej „protokołem”, przez zminimalizowanie uwolnień takich substancji, tak aby je możliwie szybko ostatecznie wyeliminować, jeżeli jest to wykonalne, oraz przez ustanowienie przepisów dotyczących odpadów składających się z jakiejkolwiek takiej substancji, zawierających ją lub nią zanieczyszczonych.

W stosownych przypadkach, państwa członkowskie mogą, zgodnie z TFUE, nakładać wymogi surowsze niż wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2
Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia:

- 1) „wprowadzenie do obrotu” oznacza wprowadzenie do obrotu zdefiniowane w art. 3 pkt 12 rozporządzenia (WE)nr 1907/2006;
- 2) „wyrób” oznacza wyrób zdefiniowany w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE)nr 1907/2006;

- 3) „substancja” oznacza substancję zdefiniowaną w art. 3 pkt 1 rozporządzenia (WE)nr 1907/2006;
- 4) „mieszanina” oznacza mieszaninę zdefiniowaną w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE)nr 1907/2006;
- 5) „produkcja” oznacza produkcję zdefiniowaną w art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE)nr 1907/2006;
- 6) „stosowanie” oznacza stosowanie zdefiniowane w art. 3 pkt 24 rozporządzenia (WE)nr 1907/2006;
- 7) „import” oznacza import zdefiniowany w art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE)nr 1907/2006;
- 8) „odpady” oznaczają odpady zdefiniowane w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE;
- 9) „unieszkodliwianie” oznacza unieszkodliwianie zdefiniowane w art. 3 pkt 19 dyrektywy 2008/98/WE;
- 10) „odzysk” oznacza odzysk zdefiniowany w art. 3 pkt 15 dyrektywy 2008/98/WE;
- 11) „półprodukt wykorzystywany w systemie zamkniętej instalacji” oznacza substancję, która jest produkowana, zużywana lub stosowana do przetwarzania chemicznego w celu przekształcenia jej w inną substancję („synteza”), w przypadku gdy produkcja półproduktu i synteza jednej lub więcej innych substancji z tego półproduktu odbywają się w tym samym miejscu, prowadzone są przez jeden podmiot prawny lub kilka podmiotów prawnych, w warunkach ściśle kontrolowanych w taki sposób, że za pomocą środków technicznych rygorystycznie zapobiega się rozprzestrzenianiu się półproduktu na wszystkich etapach jego istnienia;

- 12) „niezamierzone zanieczyszczenie śladowe” oznacza zawartość substancji, która jest obecna przypadkowo w minimalnej ilości, poniżej której nie można tej substancji w znaczący sposób zastosować, oraz powyżej granicy wykrywalności za pomocą istniejących metod wykrywania, aby umożliwić kontrolę i egzekwowanie;
- 13) „zapasy” oznaczają substancje, mieszaniny lub wyroby zgromadzone przez posiadacza, składające się z jednej z substancji wymienionych w załączniku I lub II lub zawierające tę substancję.;

Artykuł 3

Kontrola produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania oraz wymienianie substancji

1. Zakazuje się produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania substancji wymienionych w załączniku I w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, z zastrzeżeniem art. 4.
2. Ogranicza się produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie substancji wymienionych w załączniku II w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, z zastrzeżeniem art. 4.
3. W systemach ocen i zezwoleń dotyczących istniejących i nowych substancji w ramach odpowiednich aktów prawnych Unii państwa członkowskie i Komisja uwzględniają kryteria określone w pkt 1 załącznika D do konwencji, a także przyjmują stosowne środki w celu kontroli istniejących substancji i zapobieżenia produkcji, wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu nowych substancji, które wykazują cechy TZO.

4. Podczas przygotowywania – zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE – wniosku do Rady dotyczącego umieszczenia substancji w wykazie zgodnie z postanowieniami konwencji Komisję wspiera Europejska Agencja Chemikaliów („Agencja”) ustanowiona rozporządzeniem (WE)nr 1907/2006, o czym mowa w art. 8 ust. 1 lit. c). Właściwe organy państw członkowskich mogą przekazywać Komisji wnioski dotyczące umieszczenia w wykazie. Na kolejnych etapach procedury umieszczania w wykazie Agencja udziela wsparcia Komisji i właściwym organom państw członkowskich, o czym mowa w art. 8 ust. 1 lit. e).
5. Na wszystkich etapach procedury, o której mowa w ust. 3 i 4, Komisja i Agencja współpracują z właściwymi organami państw członkowskich i przekazują im informacje.
6. Odpady składające się z substancji wymienionej w załączniku IV, zawierające taką substancję lub nią zanieczyszczone zostały uregulowane w art. 7.

Artykuł 4

Wyłączenia ze środków kontroli

1. Artykułu 3 nie stosuje się w przypadku:
 - a) substancji wykorzystywanej w badaniach laboratoryjnych lub jako substancja odniesienia;
 - b) substancji obecnej jako niezamierzone zanieczyszczenie śladowe, jak określono w odpowiednich pozycjach w załączniku I lub II, w substancjach, mieszaninach lub wyrobach;

2. W odniesieniu do substancji dodanej do załącznika I lub II po dniu [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] art. 3 nie stosuje się przez okres sześciu miesięcy, jeśli substancja ta jest obecna w wyrobach wyprodukowanych przed dniem lub w dniu, w którym niniejsze rozporządzenie zacznie mieć zastosowanie do tej substancji.

Artykułu 3 nie stosuje się w przypadku substancji obecnej w wyrobach, które są już w użyciu przed dniem lub w dniu, w którym niniejsze rozporządzenie lub rozporządzenie (WE)nr 850/2004 zaczęły mieć zastosowanie do tej substancji, w zależności od tego, co nastąpiło wcześniej.

Niezwłocznie po uzyskaniu informacji o wyrobach, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim państwo członkowskie powiadamia o tym fakcie Komisję oraz Agencję.

W każdym przypadku gdy Komisja otrzyma taką informację lub dowie się w inny sposób o takich wyrobach, w stosownych przypadkach powiadamia bezzwłocznie o tym fakcie Sekretariat Konwencji.

3. Jeśli dana substancja wymieniona jest w części A załącznika I lub części A załącznika II, państwo członkowskie, które chce zezwolić, do czasu upłynięcia terminu określonego w odpowiednim załączniku, na produkcję i stosowanie tej substancji jako półproduktu wykorzystywanego w systemie zamkniętej instalacji, powiadamia o tym Sekretariat Konwencji.

Takiego zgłoszenia można dokonać tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisji dokonano adnotacji w odpowiednim załączniku w drodze aktu delegowanego przyjętego na podstawie akapitu czwartego;

- b) producent wykaże właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym producent ma siedzibę, że w trakcie procesu produkcyjnego substancja zostanie przekształcona w jedną lub kilka innych substancji, które nie wykazują cech TZO, i zapewni za pomocą środków technicznych rygorystyczne zapobieganie jej rozprzestrzenianiu się na wszystkich etapach jej istnienia;
- c) producent wykaże właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym producent ma siedzibę, że dana substancja jest półproduktem wykorzystywanym w systemie zamkniętej instalacji oraz że nie oczekuje się narażenia ludzi ani środowiska na kontakt ze znaczącymi ilościami substancji podczas jej produkcji i stosowania;
- d) producent przekaze państwu członkowskiemu szczegółowe informacje o faktycznej lub szacunkowej łącznej wielkości produkcji i zakresie stosowania przedmiotowej substancji oraz o charakterze procesu w systemie zamkniętej instalacji, a także poda wielkość wszelkiego nieprzekształconego i zanieczyszczenia śladowego TZO stanowiącego materiał wyjściowy, w końcowej substancji lub mieszaninie lub końcowym wyrobie.

W ciągu jednego miesiąca po przekazaniu zgłoszenia Sekretariatowi Konwencji państwo członkowskie przekazuje je pozostałym państwom członkowskim, Komisji i Agencji i podaje szczegółowe dane na temat faktycznej lub szacunkowej łącznej wielkości produkcji lub zakresu stosowania przedmiotowej substancji oraz charakteru procesu w systemie zamkniętej instalacji, a także określa wielkość wszelkiego nieprzekształconego i niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego TZO stanowiącego materiał wyjściowy, w końcowej substancji lub mieszaninie lub końcowym wyrobie.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 w celu zmiany załączników I i II poprzez wprowadzenie wyraźnej adnotacji w celu umożliwienia produkcji i stosowania substancji wymienionej w części A odpowiedniego załącznika jako półproduktu wykorzystywanego w systemie zamkniętej instalacji, oraz zmiany terminów w takich adnotacjach w przypadkach gdy po przekazaniu powtórnego zgłoszenia Sekretariatowi Konwencji przez zainteresowane państwo członkowskie udzielona zostanie na podstawie konwencji wyraźna lub milcząca zgoda na dalszą produkcję lub stosowanie substancji przez kolejny okres.

4. Odpady składające się z jednej z substancji wymienionych w załączniku IV, zawierające taką substancję lub nią zanieczyszczone zostały uregulowane w art. 7.

Artykuł 5

Zapasy

1. Posiadacz zapasów składających się z jednej z substancji wymienionych w załączniku I lub II, której stosowanie nie jest dozwolone, lub zapasów zawierających taką substancję, gospodaruje takimi zapasami jak odpadami zgodnie z art. 7.

2. Posiadacz zapasów w ilości większej niż 50 kg składających się z jednej z substancji wymienionych w załączniku I lub II, której stosowanie jest dozwolone, lub zawierających taką substancję, przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym taki zapas się znajduje, informacje na temat charakteru i rozmiarów tych zapasów. Takie informacje przekazuje się w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym niniejsze rozporządzenie lub rozporządzenie (WE) nr 850/2004 zaczęły mieć zastosowanie do tej substancji, w zależności od tego, co nastąpiło wcześniej dla posiadacza, i od odpowiednich zmian do załącznika I lub II, a następnie corocznie, aż do terminu określonego w załączniku I lub II.

Posiadacz gospodaruje zapasami w sposób bezpieczny, wydajny i przyjazny dla środowiska, zgodnie z progami i wymogami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE¹ oraz podejmując wszelkie stosowne działania, aby zapewnić gospodarowanie zapasami w sposób służący ochronie zdrowia ludzkiego i środowiska.

3. Państwa członkowskie monitorują wykorzystanie zgłoszonych zapasów i gospodarowanie nimi.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniająca, a następnie uchylająca dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 1).

Artykuł 6

Redukcja, minimalizacja i eliminacja uwalniania

1. W terminie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE)nr 850/2004, w zależności od tego, co nastąpiło wcześniej, państwa członkowskie, zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji i protokołu, opracowują spisy substancji wymienionych w załączniku III uwalnianych do powietrza, wody i gleby, a następnie utrzymują takie spisy.
2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji, Agencji i pozostałym państwom członkowskim, jako część krajowych planów wdrażania i na podstawie art. 9, swoje plany działań w odniesieniu do środków mających na celu identyfikację, oznaczanie i minimalizację łącznych uwolnień substancji wymienionych w załączniku III, jak wskazano w ich spisach sporządzonych zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji, tak aby uwolnienia te zostały jak najszybciej wyeliminowane, jeżeli jest to wykonalne.

Takie plany działań obejmują środki wspierające opracowanie, a tam, gdzie uznane to będzie za stosowne, również nakładające obowiązek stosowania zastępczych lub zmodyfikowanych substancji, mieszanin, wyrobów i procesów w celu zapobieżenia powstawaniu i uwalnianiu substancji wymienionych w załączniku III.

3. Podczas rozpatrywania wniosków dotyczących budowy nowych zakładów lub znacznej modyfikacji istniejących zakładów, w których stosuje się procesy wiążące się z uwalnianiem substancji chemicznych wymienionych w załączniku III, państwa członkowskie, nie naruszając przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE¹, biorą pod uwagę w pierwszym rzędzie alternatywne procesy, techniki lub praktyki, które cechują się podobną użytecznością, lecz nie powodują powstawania ani uwalniania substancji wymienionych w załączniku III.

Artykuł 7

Gospodarowanie odpadami

1. Producenci i posiadacze odpadów podejmują wszelkie racjonalne starania, by uniknąć, w miarę możliwości, zanieczyszczenia tych odpadów substancjami wymienionymi w załączniku IV.
2. Niezależnie od przepisów dyrektywy Rady 96/59/WE² odpady składające się z jednej z substancji wymienionej w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia, zawierające ją lub nią zanieczyszczone są unieszkodliwiane lub odzyskiwane bez nieuzasadnionej zwłoki i zgodnie z przepisami części 1 załącznika V do niniejszego rozporządzenia, w sposób zapewniający zniszczenie lub nieodwracalne przekształcenie zawartości TZO tak, aby pozostałe odpady i uwolnienia nie wykazywały cech TZO.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

² Dyrektywa Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz.U. L 243 z 24.9.1996, s. 31).

Podczas procesów unieszkodliwiania lub odzysku od odpadów można oddzielić substancje wymienione w załączniku IV, pod warunkiem że substancje te zostaną następnie unieszkodliwione zgodnie z przepisami akapitu pierwszego.

3. Procesy unieszkodliwiania lub odzysku, których wynikiem może być odzyskanie, recykling, regeneracja lub ponowne użycie substancji wymienionych w załączniku IV w postaci samoistnej, są zakazane.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2:
 - a) odpady zawierające jakąkolwiek substancję wymienioną w załączniku IV lub przez nią zanieczyszczone mogą być unieszkodliwiane lub odzyskiwane w inny sposób zgodnie ze stosownymi przepisami Unii, pod warunkiem że zawartość wymienionych substancji w odpadach jest niższa od dopuszczalnych wartości stężenia określonych w załączniku IV;

- b) państwo członkowskie lub właściwy organ wyznaczony przez to państwo członkowskie może, w wyjątkowych przypadkach, zezwolić na obchodzenie się w inny sposób z odpadami wymienionymi w części 2 załącznika V, zawierającymi substancję lub zanieczyszczonymi substancją wymienioną w załączniku IV w stopniu nieprzekraczającym dopuszczalnych wartości stężenia określonych w części 2 załącznika V, zgodnie z metodą wymienioną w części 2 załącznika V, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:
- (i) zainteresowany posiadacz wykazał, zgodnie z wymogami właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego, że dekontaminacja odpadów w odniesieniu do substancji wymienionych w załączniku IV nie jest wykonalna oraz że zniszczenie lub nieodwracalne przekształcenie zawartości TZO, wykonane zgodnie z najlepszą praktyką w zakresie ochrony środowiska lub najlepszymi dostępnymi technikami, nie jest rozwiązaniem pożądanym ze względu na ochronę środowiska, a właściwy organ wyraził następnie zgodę na przeprowadzenie alternatywnej operacji;
 - (ii) zainteresowany posiadacz przekazał właściwemu organowi informacje na temat zawartości TZO w odpadach;
 - (iii) operacja ta jest zgodna z odpowiednimi przepisami Unii i z warunkami ustanowionymi w odpowiednich dodatkowych środkach, o których mowa w ust. 5;
 - (iv) zainteresowane państwo członkowskie poinformowało pozostałe państwa członkowskie, Agencję i Komisję o zezwoleniu, którego udzieliło, oraz o jego uzasadnieniu.

5. W stosownych przypadkach i przy uwzględnieniu rozwoju technicznego i odnośnych wytycznych i decyzji międzynarodowych oraz zezwoleń udzielonych przez państwo członkowskie lub właściwy organ wyznaczony przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 4 i załącznikiem V Komisja może przyjąć akty wykonawcze dotyczące stosowania niniejszego artykułu. W szczególności Komisja może określić format informacji, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 4 lit. b) ppkt (iv). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 20 ust. 3.
6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić zgodnie z art. 17 dyrektywy 2008/98/WE kontrolę i śledzenie obiegu odpadów zawierających substancję lub zanieczyszczonych substancją wymienioną w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Zadania Agencji i forum

1. Agencja, oprócz zadań powierzonych jej na mocy art. 9, 10, 11, 13 i 17, wykonuje następujące zadania:
 - a) w porozumieniu z Komisją, udziela wyznaczonym właściwym organom państw członkowskich i członkom forum wymiany informacji o egzekwowaniu przepisów ustanowionego rozporządzeniem (WE)nr 1907/2006 („forum”), a w stosownych przypadkach także zainteresowanym podmiotom, pomocy oraz wytycznych technicznych i naukowych w celu zapewnienia skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia;

- b) na wniosek dostarcza Komisji informacji technicznych i naukowych oraz wspiera ją w celu zapewnienia skutecznego wdrażania niniejszego rozporządzenia;
- c) udziela Komisji wsparcia technicznego i naukowego oraz informacji dotyczących substancji, które mogą spełniać kryteria umieszczenia w wykazie w konwencji lub protokole, z uwzględnieniem w stosownych przypadkach wyników pochodzących z istniejących systemów ocen, o których mowa w art. 3 ust. 3;
- d) publikuje na swojej stronie internetowej komunikat, że Komisja przygotowuje wniosek dotyczący umieszczenia danej substancji w wykazie, wzywa wszystkie zainteresowane strony do zgłaszania uwag w terminie ośmiu tygodni i publikuje te uwagi na swojej stronie internetowej;
- e) udziela Komisji i państwom członkowskim wsparcia technicznego i naukowego przy przygotowywaniu i wykonywaniu przeglądu profilu ryzyka i oceny zarządzania ryzykiem substancji objętej konwencją, wzywa wszystkie zainteresowane strony do zgłaszania uwag lub dodatkowych informacji lub zarówno uwag, jak i informacji, w terminie ośmiu tygodni i publikuje te uwagi na swojej stronie internetowej;
- f) na wniosek udziela Komisji wsparcia technicznego i naukowego przy wdrażaniu i dalszym rozwoju konwencji, w szczególności w odniesieniu do Komitetu ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych;

- g) gromadzi, rejestruje, przetwarza i udostępnia Komisji i właściwym organom państw członkowskich wszystkie informacje otrzymane lub dostępne na podstawie art. 4 ust. 2 i 3, art. 7 ust. 4 lit. b) ppkt (iv), art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 1. W przypadku, gdy takie informacje nie są poufne, Agencja udostępnia je publicznie na swojej stronie internetowej informacji oraz ułatwia wymianę informacji z odpowiednimi platformami informacyjnymi, takimi jak te, o których mowa w art. 13 ust. 2;
- h) tworzy i utrzymuje na swojej stronie internetowej sekcje dotyczące wszelkich kwestii związanych z wdrażaniem niniejszego rozporządzenia.

2. Forum wykorzystywane jest do koordynowania sieci organów państw członkowskich odpowiedzialnych za egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Członkowie forum powołani przez państwo członkowskie zapewniają odpowiednią koordynację pomiędzy zadaniami forum i pracą właściwego organu ich państwa członkowskiego.

W sprawach związanych z odpadami forum angażuje organy państw członkowskich odpowiedzialne za egzekwowanie prawa z zakresu odpadów.

3. Sekretariat Agencji wykonuje zadania przydzielone Agencji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9
Plany wdrażania

1. Podczas przygotowywania i aktualizowania krajowych planów wdrażania państwa członkowskie, zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami, stwarzają społeczeństwu na wczesnym etapie rzeczywiste możliwości uczestniczenia w tym procesie.
2. Niezwłocznie po przyjęciu krajowego planu wdrażania zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji państwo członkowskie udostępnia publicznie ten plan i przekazuje informacje o jego publikacji Komisji, Agencji i pozostałym państwom członkowskim.
3. Podczas przygotowywania i aktualizowania planów wdrażania przez państwa członkowskie Komisja, wspierana przez Agencję, i państwa członkowskie wymieniają, w stosownych przypadkach, informacje na temat ich treści, w tym informacje na temat środków podjętych na poziomie krajowym w celu identyfikacji i oceny terenów zanieczyszczonych TZO.
4. Komisja, wspierana przez Agencję, utrzymuje plan wykonania zobowiązań Unii wynikających z konwencji oraz publikuje ten plan, dokonuje jego przeglądu i odpowiednio go uaktualnia w stosownych przypadkach.

Artykuł 10
Monitorowanie

1. Komisja, wspierana przez Agencję, oraz państwa członkowskie ustanawiają lub w stosownych przypadkach utrzymują, w ścisłej współpracy i zgodnie z aktualnym stanem rozwoju wiedzy i umiejętności, stosowne programy i mechanizmy regularnego przekazywania porównywalnych danych uzyskanych z monitorowania obecności w środowisku substancji wymienionych w części A załącznika III. Przy ustanawianiu lub utrzymywaniu takich programów i mechanizmów uwzględnia się w należyty sposób zmiany wprowadzone w protokole i w konwencji.
2. Komisja regularnie ocenia ewentualną potrzebę obowiązkowego monitorowania substancji wymienionej w części B załącznika III. W świetle takiej oceny i wszelkich danych udostępnionych jej przez państwa członkowskie Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 dotyczących zmiany załącznika III w celu przeniesienia, w stosownych przypadkach, substancji z części B załącznika III do części A tego załącznika.

Artykuł 11
Wymiana informacji

1. Komisja, Agencja i państwa członkowskie ułatwiają i podejmują, wewnątrz Unii i z państwami trzecimi, wymianę informacji dotyczących redukcji, minimalizacji lub, tam gdzie jest to możliwe, wyeliminowania produkcji, stosowania i uwalniania TZO oraz informacji dotyczących alternatyw dla tych substancji, wskazując przy tym na związane z takimi alternatywami ryzyko oraz koszty ekonomiczne i społeczne.

2. W odniesieniu do TZO Komisja, Agencja i państwa członkowskie w stosownych przypadkach wspierają i ułatwiają:
- a) realizację programów na rzecz kształtowania świadomości, w tym dotyczących skutków tych substancji i ich alternatyw dla zdrowia i środowiska, jak również redukcji lub wyeliminowania ich produkcji, stosowania i uwalniania, a w szczególności programów skierowanych do:
 - (i) decydentów i osób kształtujących politykę;
 - (ii) szczególnie wrażliwych grup społecznych;
 - b) informowanie społeczeństwa;
 - c) prowadzenie szkoleń, w tym szkoleń pracowników, naukowców, wychowawców, personelu technicznego i kadr zarządzających.
3. Bez uszczerbku dla rozporządzeń (WE)nr 1048/2001 i (WE)nr 1367/2006 oraz dyrektywy 2003/1049/WE informacje dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz środowiska nie mogą być uznawane za poufne. Wymieniając informacje z krajami trzecimi, Komisja, Agencja i państwa członkowskie zapewniają ochronę informacji poufnych zgodnie z prawem Unii.

Artykuł 12
Pomoc techniczna

Zgodnie z art. 12 i 13 konwencji Komisja i państwa członkowskie współpracują w dostarczaniu na czas odpowiedniej pomocy technicznej i finansowej państwom rozwijającym się i państwom przechodzącym transformację gospodarczą, by wesprzeć je – na ich wniosek i w ramach dostępnych zasobów oraz z uwzględnieniem szczególnych potrzeb tych państw – w rozwijaniu i zwiększaniu ich zdolności do pełnego wykonania zobowiązań wynikających z konwencji. Takie wsparcie można również przekazać za pośrednictwem ośrodków regionalnych ustanowionych zgodnie z konwencją, organizacji pozarządowych lub Agencji.

Artykuł 13
Monitorowanie wdrażania

1. Nie naruszając przepisów dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE, państwa członkowskie sporządzają i publikują sprawozdanie zawierające:
 - a) informacje na temat stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym informacje dotyczące działań w zakresie egzekwowania, naruszeń i kar;
 - b) informacje opracowane na podstawie zgłoszeń otrzymanych zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3, art. 5 ust. 2 i art. 7 ust. 4 lit. b) ppkt (iv);
 - c) informacje opracowane na podstawie spisów uwolnień sporządzonych zgodnie z art. 6 ust. 1;

- d) informacje na temat wdrażania zgodnie z krajowymi planami wdrażania sporządzonymi na podstawie art. 9 ust. 2;
- e) informacje na temat obecności w środowisku substancji wymienionych w części A załącznika III, opracowane na podstawie art. 10;
- f) roczne dane z monitorowania i dane statystyczne na temat rzeczywistej lub szacunkowej łącznej produkcji i wprowadzania do obrotu substancji wymienionych w załączniku I lub II, w tym odpowiednie wskaźniki, mapy poglądowe, sprawozdania.

Państwa członkowskie aktualizują sprawozdanie, o ile dostępne są nowe dane lub informacje, a w każdym razie nie rzadziej niż co trzy lata.

Państwa członkowskie zapewniają Komisji i Agencji dostęp do informacji zawartych w tych sprawozdaniach.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie udostępnia informacje, o których mowa w ust. 1 lit. e), na platformie informacyjnej monitorowania chemikaliów, podaje ten fakt w sprawozdaniu i uznaje się, że wypełniło ono obowiązki sprawozdawcze zapisane w tej literze.

W przypadku gdy informacje, o których mowa w ust. 1 lit. e), znajdują się w sprawozdaniu państwa członkowskiego przekazanym Agencji, Agencja korzysta z platformy informacyjnej monitorowania chemikaliów, gdzie zestawia, przechowuje i udostępnia te informacje.

3. Z częstotliwością ustaloną przez Konferencję Stron Konwencji Komisja z pomocą Agencji i na podstawie informacji przekazanych Agencji przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 lit. f) opracowuje sprawozdanie dotyczące substancji wymienionych w konwencji i przekazuje je Sekretariatowi Konwencji.
4. Agencja sporządza i publikuje unijne sprawozdanie z przeglądu na podstawie danych, o których mowa w ust. 1 i 2, opublikowanych lub zgłoszonych przez państwa członkowskie. Unijne sprawozdanie z przeglądu obejmuje w stosownych przypadkach wskaźniki rezultatów, skutków i oddziaływania niniejszego rozporządzenia, unijne mapy poglądowe oraz sprawozdania państw członkowskich. Agencja aktualizuje unijne sprawozdanie z przeglądu co najmniej co sześć miesięcy lub na wniosek Komisji.
5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące minimalnego zakresu informacji, które należy przekazywać zgodnie z ust. 1, w tym definicji odpowiednich wskaźników, map poglądowych i sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. f). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 20 ust. 3.

Artykuł 14

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar za naruszanie niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia stosowania tych kar. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Jeżeli państwa członkowskie nie zrobiły tego przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, zgłaszają te przepisy i środki Komisji nie później niż w dniu ... [rok od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] oraz bezzwłocznie zgłaszają jej późniejsze zmiany.

Artykuł 15

Zmiana załączników

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 18 aktów delegowanych dotyczących zmiany załączników I, II i III do niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania ich do zmian w wykazie substancji zawartym w załącznikach do konwencji lub do protokołu, na podstawie poparcia przez Unię danej zmiany w drodze decyzji Rady przyjętej zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE, lub zmiany istniejących pozycji lub przepisów zawartych w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania ich do postępu naukowo-technicznego.

Za każdym razem gdy Komisja zmienia załącznik I, II lub III do niniejszego rozporządzenia, przyjmuje odrębny akt delegowany dla każdej substancji.

2. Komisja prowadzi stały przegląd załączników IV i V, a w stosownych przypadkach przedstawia wnioski ustawodawcze dotyczące zmiany tych załączników w celu dostosowania ich do zmian w wykazie substancji zawartym w załącznikach do konwencji lub do protokołu lub zmiany istniejących pozycji lub przepisów zawartych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania ich do postępu naukowo-technicznego.

Artykuł 16
Budżet Agencji

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia przychody Agencji składają się z:
 - a) dotacji unijnej zapisanej w budżecie ogólnym Unii (sekcja „Komisja”);
 - b) dobrowolnych wkładów państw członkowskich.
2. Przychody i wydatki na działania wynikające niniejszego rozporządzenia są połączone z przychodami i wydatkami dotyczącymi działań na mocy rozporządzenia (UE)nr 649/2012 i są uwzględniane w tej samej sekcji w budżecie Agencji. Przychody Agencji, o których mowa w ust. 1, są wykorzystywane do wykonywania jej zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Formaty i oprogramowanie do publikowania lub zgłaszania informacji

Agencja określa we współpracy z państwami członkowskimi formaty i oprogramowanie do publikowania lub zgłaszania danych przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia i udostępnia je nieodpłatnie na swojej stronie internetowej. W odniesieniu do zbiorów danych przestrzennych i usług dotyczących danych przestrzennych państwa członkowskie i Agencja opracowują formaty zgodnie z wymogami dyrektywy 2007/2/WE. Państwa członkowskie i inne podmioty podlegające niniejszemu rozporządzeniu korzystają z tych formatów i oprogramowania przy zarządzaniu swoimi danymi lub wymianie danych z Agencją.

Artykuł 18

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 10 ust. 2 i art. 15 ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 3, art. 10 ust. 2 i art. 15 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 3, art. 10 ust. 2 i art. 15 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 19
Właściwe organy

Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za realizację zadań administracyjnych i egzekwowanie wymagane niniejszym rozporządzeniem. Informuje ono Komisję o wyznaczeniu takich organów nie później niż trzy miesiące od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, chyba że już to uczyniło przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, oraz informuje Komisję o każdej zmianie wyznaczonego właściwego organu.

Artykuł 20
Procedura komitetowa

1. W sprawach innych niż wskazane w ust. 2 Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) 1907/2006. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE)nr 182/2011.
2. W sprawach dotyczących odpadów Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE)nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE)nr 182/2011.

Artykuł 21

Uchylenie

Rozporządzenie (WE)nr 850/2004 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku VII.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Część A

Substancje wymienione w konwencji i w protokole
oraz substancje wymienione tylko w konwencji

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Eter tetrabromodifenylu $C_{12}H_6Br_4O$	40088-47-9 i inne	254-787-2 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia eteru tetrabromodifenylu równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach. 2. Do celów pozycji dotyczących tetra-, penta-, heksa-, hepta- i dekaBDE art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do sumy stężeń tych substancji do 500 mg/kg, jeżeli są one obecne w mieszaninach lub wyrobach, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny przeprowadzonych przez Komisję do dnia ... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. W przeglądzie tym ocenia się między innymi wszelkie istotne skutki dla zdrowia i środowiska. 3. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie: sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE¹. 4. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających eter tetrabromodifenylu będących już w użyciu w Unii przed dniem 25 sierpnia 2010 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88).

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Eter pentabromodifenylu $C_{12}H_5Br_5O$	32534-81-9 i inne	251-084-2 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia eteru pentabromodifenylu równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach. 2. Do celów pozycji dotyczących tetra-, penta-, hekso-, hepta- i dekaBDE art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do sumy stężeń tych substancji do 500 mg/kg, jeżeli są one obecne w mieszaninach lub wyrobach, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny przeprowadzonych przez Komisję do dnia ... [dwa lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. W przeglądzie tym ocenia się między innymi wszelkie istotne skutki dla zdrowia i środowiska. 3. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie następujących produktów: sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy 2011/65/UE. 4. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających eter pentabromodifenylu będących już w użyciu w Unii przed dniem 25 sierpnia 2010 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Eter heksabromodifenylu $C_{12}H_4Br_6O$	36483-60-0 i inne	253-058-6 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia eteru heksabromodifenylu równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach. 2. Do celów pozycji dotyczących tetra-, penta-, heksa-, hepta- i dekaBDE art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do sumy stężeń tych substancji do 500 mg/kg, jeżeli są one obecne w mieszaninach lub wyrobach, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny przeprowadzonych przez Komisję do dnia ... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. W przeglądzie tym ocenia się między innymi wszelkie istotne skutki dla zdrowia i środowiska. 3. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie: sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy 2011/65/UE. 4. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających eter heksabromodifenylu będących już w użyciu w Unii przed dniem 25 sierpnia 2010 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Eter heptabromodifenylu $C_{12}H_3Br_7O$	68928-80-3 i inne	273-031-2 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia eteru heptabromodifenylu równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach. 2. Do celów pozycji dotyczących tetra-, penta-, hekso-, hepta- i dekaBDE art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do sumy stężeń tych substancji do 500 mg/kg, jeżeli są one obecne w mieszaninach lub wyrobach, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny przeprowadzonych przez Komisję do dnia ... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. W przeglądzie tym ocenia się między innymi wszelkie istotne skutki dla zdrowia i środowiska. 3. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie: sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy 2011/65/UE. 4. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających eter heptabromodifenylu będących już w użyciu w Unii przed dniem 25 sierpnia 2010 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Eter bis(pentabromofenyłowy) (eter dekabromodifenylu; dekaBDE)	1163-19-5	214-604-9	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia dekaBDE równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001%), jeżeli jest on obecny w substancjach. 2. Do celów pozycji dotyczących tetra-, penta-, hekso-, hepta- i dekaBDE art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do sumy stężeń tych substancji do 500 mg/kg, jeżeli są one obecne w mieszaninach lub wyrobach, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny przeprowadzonych przez Komisję do dnia ... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. W przeglądzie tym ocenia się między innymi wszelkie istotne skutki dla zdrowia i środowiska. 3. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie dekaBDE do następujących celów, pod warunkiem że do grudnia 2019 r. państwa członkowskie przedstawią Komisji sprawozdanie zgodnie z konwencją: a) w produkcji statków powietrznych, dla których wystąpiono o przyznanie homologacji typu przed 2 marca 2019 r. i uzyskano ją przed grudniem 2022 r. – do 18 grudnia 2023 r. lub, jeżeli uzasadniona będzie dalsza potrzeba – do 2 marca 2027 r.;

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
			b) w produkcji części zamiennych do: (i) statków powietrznych, dla których wystąpiono o przyznanie homologacji typu przed 2 marca 2019 r. i uzyskano ją przed grudniem 2022 r., wyprodukowanych przed 18 grudnia 2023 r. lub, jeżeli uzasadniona będzie dalsza potrzeba, wyprodukowanych przed 2 marca 2027 r. – do końca okresu eksploatacji tych statków powietrznych; (ii) pojazdów silnikowych objętych zakresem dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹, wyprodukowanych przed ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] – do 2036 r. lub do końca okresu eksploatacji tych pojazdów silnikowych, w zależności od tego, która z tych dat przypadnie wcześniej; c) sprzęt elektryczny i elektroniczny objęty zakresem dyrektywy 2011/65/UE. 4. Szczególne wyłączenia dotyczące części zamiennych do pojazdów silnikowych, o których mowa w pkt. 2 lit. b) ppkt (ii), mają zastosowanie do produkcji i stosowania komercyjnego dekaBDE w co najmniej jednej z następujących kategorii: a) zastosowania w mechanizmie napędowym i pod maską silnika, np. przewody masowe akumulatora, przewody połączeniowe akumulatora, rurki przenośnych układów klimatyzacji (MAC), mechanizmy napędowe, przepusty kolektora wydechowego spalin, izolacja pod maską silnika, przewody i wiązki przewodów instalacji elektrycznej pod maską silnika (okablowanie silnika itd.), czujniki prędkości, przewody giętkie, moduły wentylatora i czujniki spalania stukowego; b) zastosowania w układzie paliwowym, np. przewody paliwowe, zbiorniki paliwa oraz zbiorniki paliwa pod nadwoziem; c) urządzenia pirotechniczne i zastosowania, na które te urządzenia mają wpływ, np. przewody zapłonowe poduszki powietrznej, pokrycia siedzeń i tkaniny na siedzeniach (tylko gdy jest to istotne ze względu na zastosowanie poduszki powietrznej) oraz poduszki powietrzne (czołowe i boczne).

¹ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa”) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
			5. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających dekaBDE będących już w użyciu w Unii przed dniem ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty. 6. Bez uszczerbku dla stosowania innych unijnych przepisów dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin wyroby, w których zastosowano dekaBDE, są oznakowane w całym cyklu życia za pomocą etykiety lub w inny sposób. 7. Zezwala się na wprowadzanie do obrotu i stosowanie wyrobów zawierających dekaBDE importowanych do celów określonych w szczególnych wyłączeniach w pkt. 2 do czasu wygaśnięcia tych wyłączeń. Pkt 6 stosuje się tak, jak gdyby wyroby takie wyprodukowano zgodnie z wyłączeniem określonym w pkt. 2. Wyroby takie będące już w użyciu przed datą wygaśnięcia odpowiednich wyłączeń mogą być nadal stosowane. 8. Na potrzeby niniejszej pozycji „statek powietrzny” oznacza: a) cywilny statek powietrzny wyprodukowany zgodnie z certyfikatem typu wydanym na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE)nr 216/2008¹ lub z zatwierdzeniem projektu wydanym na podstawie przepisów krajowych jednego z umawiających się państw ICAO, lub dla którego jedno z umawiających się państw ICAO wydało świadectwo zdatności do lotu zgodnie z załącznikiem 8 do konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym; b) wojskowy statek powietrzny.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE)nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE (Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1).

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Kwas perfluorooktanosulfonowy i jego pochodne (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, sole metali (O-M ⁺), halogenek, amid i inne pochodne, w tym polimery)	1763-23-1 2795-39-3 29457-72-5 29081-56-9 70225-14-8 56773-42-3 251099-16-8 4151-50-2 31506-32-8 1691-99-2 24448-09-7 307-35-7 i inne	217-179-8 220-527-1 249-644-6 249-415-0 274-460-8 260-375-3 223-980-3 250-665-8 216-887-4 246-262-1 206-200-6 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia PFOS równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach lub mieszaninach. 2. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia PFOS w półproduktach lub wyrobach, lub ich częściach, jeżeli stężenie PFOS jest niższe niż 0,1 % wagowo, obliczane w stosunku do masy strukturalnie lub mikrostrukturalnie odrębnych części zawierających PFOS, lub, w przypadku wyrobów włókienniczych bądź innych materiałów powlekanych, jeżeli ilość PFOS wynosi mniej niż 1 µg/m ² powlekanego materiału. 3. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających PFOS będących już w użyciu w Unii przed 25 sierpnia 2010 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty. 4. Jeżeli ilość uwalnianą do środowiska ograniczono do minimum, zezwala się na produkcję i wprowadzanie do obrotu w następujących szczególnych zastosowaniach specjalnych, pod warunkiem że państwa członkowskie będą co cztery lata przedkładać Komisji sprawozdanie z postępów w eliminowaniu PFOS: filtry mgły olejowej stosowane w niedekoracyjnym twardym chromowaniu (VI) galwanicznym w układach zamkniętych. Jeżeli takie odstępstwo dotyczy produkcji lub stosowania w instalacjach objętych zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE ¹ , zastosowanie mają odpowiednie najlepsze dostępne techniki zapobiegania emisji PFOS i minimalizowania jej opisane w informacjach publikowanych przez Komisję na podstawie art. 17 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2008/1/WE.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8).

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
			Gdy tylko dostępne stają się nowe szczegółowe informacje na temat zastosowań oraz bezpieczniejszych substancji lub technologii alternatywnych, Komisja prowadzi przegląd odstępstwa, o którym mowa w akapicie drugim, tak aby: a) PFOS były stopniowo wycofywane z użycia, gdy tylko stosowanie bezpieczniejszych rozwiązań alternatywnych będzie technicznie i ekonomicznie wykonalne; b) odstępstwo mogło nadal obowiązywać tylko dla niezbędnych zastosowań, dla których nie istnieją bezpieczniejsze rozwiązania alternatywne, a przedstawiono informacje o działaniach podjętych w celu znalezienia bezpieczniejszych rozwiązań alternatywnych; c) uwalnianie PFOS do środowiska zminimalizowano dzięki zastosowaniu najlepszych dostępnych technik. 5. Jako metody badań służące do wykazania zgodności substancji, mieszanin i wyrobów z pkt. 1 i 2 stosowane są normy przyjęte przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN). Jako alternatywę dla norm CEN można stosować dowolną inną metodę badań, co do której użytkownik może wykazać podobną efektywność.
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenylo) etan)	50-29-3	200-024-3	—
Chlordan	57-74-9	200-349-0	—

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Heksachlorocykloheksan, łącznie z lindanem	58-89-9	200-401-2	—
	319-84-6	206-270-8	
	319-85-7	206-271-3	
	608-73-1	210-168-9	
Dieldryna	60-57-1	200-484-5	—
Endryna	72-20-8	200-775-7	—
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	—
Endosulfan	115-29-7	204-079-4	1. Zezwala się na wprowadzanie do obrotu i stosowanie wyrobów zawierających endosulfan będących już w użyciu do 10 lipca 2012 r. włącznie. 2. Do wyrobów, o których mowa w pkt 1, ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.
	959-98-8		
	33213-65-9		
Heksachlorobenzen	118-74-1	204-273-9	—
Chlordekon	143-50-0	205-601-3	—
Aldryna	309-00-2	206-215-8	—
Pentachlorobenzen	608-93-5	210-172-0	—

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Polichlorowane bifenyle (PCB)	1336-36-3 i inne	215-648-1 i inne	Nie naruszając przepisów dyrektywy 96/59/WE, zezwala się na stosowanie wyrobów będących już w użyciu w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Tak szybko, jak to możliwe, ale nie później niż 31 grudnia 2025 r. państwa członkowskie identyfikują i wycofują z użycia urządzenia (np. transformatory, kondensatory lub inne zbiorniki zawierające ciekłe pozostałości) zawierające więcej niż 0,005 % i więcej niż 0,05 dm ³ PCB.
Mireks	2385-85-5	219-196-6	—
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	—
Heksabromobifenyl	36355-01-8	252-994-2	—

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Heksabromocyklododekan „Heksabromocyklododekan” oznacza heksabromocyklododekan, 1,2,5,6,9,10- heksabromocyklododekan i jego główne diastereoizomery: alfa- heksabromocyklododekan, beta- heksabromocyklododekan i gamma- heksabromocyklododekan.	25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8	247-148-4, 221-695-9	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia heksabromocyklododekanu równego 100 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,01 %), jeżeli jest on obecny w substancjach, mieszaninach lub wyrobach bądź wchodzi w skład wyrobów o zmniejszonej palności, z zastrzeżeniem przeglądu przeprowadzonego przez Komisję do 22 marca 2019 r. 2. Można nadal stosować wyroby z polistyrenu ekspandowanego zawierające heksabromocyklododekan będące już w użyciu w budynkach przed 21 lutego 2018 r. zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/293 ¹ i decyzją wykonawczą Komisji 2016/C 12/06 ² oraz wyroby z polistyrenu ekstrudowanego zawierające heksabromocyklododekan będące już w użyciu w budynkach przed 23 czerwca 2016 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty. 3. Bez uszczerbku dla stosowania innych unijnych przepisów dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin wprowadzony do obrotu po 23 marca 2016 r. polistyren ekspandowany, w którym zastosowano heksabromocyklododekan, musi być oznakowany w całym cyklu życia za pomocą etykiety lub w inny sposób.

¹ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/293 z dnia 1 marca 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do załącznika I (Dz.U. L 55 z 2.3.2016, s. 4).

² Dz.U. C 10 z 13.1.2016, s. 3.

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Heksachlorobutadien	87-68-3	201-765-5	1. Zezwala się na wprowadzanie do obrotu i stosowanie wyrobów zawierających heksachlorobutadien będących już w użyciu do 10 lipca 2012 r. włącznie. 2. Do wyrobów, o których mowa w pkt 1, ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.
Pentachlorofenol oraz jego sole i estry	87-86-5 i inne	201-778-6 i inne	
Polichlorowane naftaleny ¹	70776-03-3 i inne	274-864-4 i inne	1. Zezwala się na wprowadzanie do obrotu i stosowanie wyrobów zawierających polichlorowane naftaleny będących już w użyciu do 10 lipca 2012 r. włącznie. 2. Do wyrobów, o których mowa w pkt 1, ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.
Chloroalkany C10-C13 (krótkołańcuchowe chlorowane parafiny) (SCCP)	85535-84-8 i inne	287-476-5	1. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie substancji lub mieszanin zawierających SCCP w stężeniach niższych niż 1 % wagowo lub wyrobów zawierających SCCP w stężeniach niższych niż 0,15 % wagowo. 2. Zezwala się na stosowanie do: a) zawierających SCCP przenośników taśmowych w górnictwie oraz szczeliw do wałów i zapór, będących już w użyciu do 4 grudnia 2015 r. włącznie, oraz b) wyrobów zawierających SCCP innych niż te, o których mowa w lit. a), będących już w użyciu do 10 lipca 2012 r. włącznie. 3. Do wyrobów, o których mowa w pkt. 2, ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.

¹ Polichlorowane naftaleny to związki chemiczne zbudowane na podstawie pierścieniowego układu naftalenowego, w którym co najmniej jeden atom wodoru zastąpiono atomem chloru.

Część B

Substancje wymienione tylko w protokole

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ SUBSTANCJI OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI

CZĘŚĆ A

Substancje wymienione w konwencji i w protokole

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Warunek ograniczenia

CZĘŚĆ B

Substancje wymienione tylko w protokole

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Warunek ograniczenia

ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ SUBSTANCJI OBJĘTYCH PRZEPISAMI DOTYCZĄCYMI REDUKCJI UWOLNIEŃ

CZEŚĆ A

Substancja (nr CAS)

Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany (PCDD/PCDF)

Polichlorowane bifenyle (PCB)

CZEŚĆ B

Heksachlorobenzen (HCB) (nr CAS 118-74-1)

Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA)¹

Pentachlorobenzen (nr CAS 608-93-5)

Heksachlorobutadien (nr CAS 87-68-3)

Polichlorowane naftaleny (nr CAS 70776-03-3 i inne)

¹ W spisach emisji ujmuje się następujące cztery wskaźnikowe związki chemiczne: benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten i indeno(1,2,3-cd)piren.

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz substancji objętych przepisami dotyczącymi gospodarowania odpadami określonymi w art. 7

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Dopuszczalna wartość stężenia, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. a)
Endosulfan	115-29-7 959-98-8 33213-65-9	204-079-4	50 mg/kg
Heksachlorobutadien	87-68-3	201-765-5	100 mg/kg
Polichlorowane naftaleny ¹			10 mg/kg
Chloroalkany C10-13 (krótkołańcuchowe parafiny chlorowane) (SCCP)	85535-84-8	287-476-5	10 000 mg/kg

¹ Polichlorowane naftaleny to związki chemiczne zbudowane na podstawie pierścieniowego układu naftalenowego, w którym co najmniej jeden atom wodoru zastąpiono atomem chloru.

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Dopuszczalna wartość stężenia, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. a)
Eter tetrabromodifenylu $C_{12}H_6Br_4O$	40088-47-9 i inne	254-787-2 i inne	Suma stężeń eteru tetrabromodifenylu, eteru pentabromodifenylu, eteru heksabromodifenylu, eteru heptabromodifenylu i eteru dekabromodifenylu: 1000 mg/kg. Komisja przeprowadzi przegląd tej dopuszczalnej wartości stężenia i w stosownym przypadku i zgodnie z Traktatami przyjmie wnioszek ustawodawczy w sprawie obniżenia jej do 500 mg/kg. Komisja przeprowadzi taki przegląd jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż ... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].
Eter pentabromodifenylu $C_{12}H_5Br_5O$	32534-81-9 i inne	251-084-2 i inne	
Eter heksabromodifenylu $C_{12}H_4Br_6O$	36483-60-0 i inne	253-058-6 i inne	
Eter heptabromodifenylu $C_{12}H_3Br_7O$	68928-80-3 i inne	273-031-2 i inne	
Eter dekabromodifenylu $C_{12}Br_{10}O$	1163-19-5 i inne	214-604-9 i inne	

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Dopuszczalna wartość stężenia, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. a)
Kwas perfluorooktanosulfonowy i jego pochodne (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, sole metali (O-M ⁺), halogenek, amid i inne pochodne, w tym polimery)	1763-23-1 2795-39-3 29457-72-5 29081-56-9 70225-14-8 56773-42-3 251099-16-8 4151-50-2 31506-32-8 1691-99-2 24448-09-7 307-35-7 i inne	217-179-8 220-527-1 249-644-6 249-415-0 274-460-8 260-375-3 223-980-3 250-665-8 216-887-4 246-262-1 206-200-6 i inne	50 mg/kg

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Dopuszczalna wartość stężenia, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. a)
Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany (PCDD/PCDF)			15 µg/kg ⁻¹
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenylo) etan)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Chlordan	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg
Heksachlorocykloheksan, łącznie z lindanem	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	210-168-9 200-401-2 206-270-8 206-271-3	50 mg/kg
Dieldryna	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
Endryna	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg
Heksachlorobenzen	118-74-1	204-273-9	50 mg/kg
Chlordekon	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Aldryna	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Dopuszczalna wartość stężenia, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. a)
Pentachlorobenzen	608-93-5	210-172-0	50 mg/kg
Polichlorowane bifenyle (PCB)	1336-36-3 i inne	215-648-1	50 mg/kg ¹
Mireks	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Heksabromobifenyl	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg
Heksabromocyklododekan ²	25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8	247-148-4 221-695-9	1000 mg/kg, z zastrzeżeniem przeglądu przeprowadzonego przez Komisję do 20 kwietnia 2019 r.

¹ Zastosowanie ma sposób obliczenia ustanowiony w Standardach Europejskich EN 12766-1 oraz EN 12766-2.

² „Heksabromocyklododekan” oznacza heksabromocyklododekan, 1,2,5,6,9,10-heksabromocyklododekan i jego główne diastereoizomery: alfa-heksabromocyklododekan, beta-heksabromocyklododekan i gamma-heksabromocyklododekan.

⁻¹Dopuszczalną wartość dla PCDD oraz PCDF oblicza się zgodnie z następującymi współczynnikami równoważnymi toksyczności (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
PCDD	TEF
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

ZAŁĄCZNIK V

GOSPODAROWANIE ODPADAMI

CZĘŚĆ 1.

Unieszkodliwianie i odzysk na podstawie art. 7 ust. 2

Do celów art. 7 ust. 2 dopuszcza się następujące procesy unieszkodliwiania i odzysku odpadów, przewidziane w załącznikach I i II do dyrektywy 2008/98/WE, o ile są one stosowane w sposób zapewniający zniszczenie lub nieodwracalne przekształcenie zawartości trwałego zanieczyszczenia organicznego.

D9		Obróbka fizyczno-chemiczna.
D10		Przekształcanie termiczne na lądzie.
R1		Wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii, z wyłączeniem odpadów zawierających PCB.
R4		Recykling/odzysk metali i związków metali, pod następującymi warunkami: Dane procesy ogranicza się do pozostałości z procesów produkcji żelaza i stali, takich jak pył lub osady powstałe w wyniku oczyszczania gazów lub zgorzelina walcownicza lub zawierający cynk pył stalowniczy, pył z systemów oczyszczania gazów z pieców do wytopu miedzi oraz podobne odpady i ługowane pozostałości zawierające ołów z produkcji metali nieżelaznych. Wyłącza się odpady zawierające PCB. Dane procesy ogranicza się do procesów odzysku żelaza i stopów żelaza (wielkie piece, piece szybowe i piece trzonowe) oraz metali nieżelaznych (proces w piecu obrotowym Waelza, procesy kąpieli metalowej z wykorzystaniem pieców pionowych lub poziomych), pod warunkiem że urządzenia spełniają przynajmniej wymogi dotyczące dopuszczalnych wartości emisji PCDD i PCDF określone zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ¹ , niezależnie od tego, czy procesy te objęte są zakresem tej dyrektywy, oraz bez uszczerbku dla innych przepisów tej dyrektywy.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

Przed zniszczeniem lub nieodwracalnym przekształceniem na podstawie tej części niniejszego załącznika można przeprowadzić proces obróbki wstępnej, pod warunkiem że substancja wymieniona w załączniku IV wyodrębniona z odpadów w trakcie obróbki wstępnej zostanie następnie unieszkodliwiona zgodnie z przepisami tej części niniejszego załącznika. Jeżeli tylko część produktu lub odpadów, np. zużyty sprzęt, zawiera trwałe zanieczyszczenia organiczne lub jest nimi zanieczyszczona, musi być ona oddzielona, a następnie unieszkodliwiona zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia. Ponadto przed taką obróbką wstępną lub przed zniszczeniem lub nieodwracalnym przekształceniem na podstawie tej części niniejszego załącznika można przeprowadzić procesy ponownego pakowania i czasowego składowania.

CZEŚĆ 2.

Odpady i procesy, do których stosuje się art. 7 ust. 4 lit. b)

Do celów art. 7 ust. 4 lit. b) dozwolone są następujące procesy w odniesieniu do wyszczególnionych odpadów, określonych za pomocą sześciocyfrowego kodu zgodnie z klasyfikacją zawartą w decyzji Komisji 2000/532/WE¹.

Można przeprowadzić procesy obróbki wstępnej przed stałym składowaniem zgodnie z tą częścią niniejszego załącznika, pod warunkiem że substancja wymieniona w załączniku IV wyodrębniona z odpadów w trakcie obróbki wstępnej zostanie następnie unieszkodliwiona zgodnie z przepisami części 1 niniejszego załącznika. Ponadto przed taką obróbką wstępną lub przed stałym składowaniem na podstawie tej części niniejszego załącznika można przeprowadzić procesy ponownego pakowania i czasowego składowania.

¹ Decyzja Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3).

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV ¹	Proces
10	ODPADY Z PROCESÓW TERMICZNYCH	Chloroalkany C ₁₀ -C ₁₃ (krótkołańcuchowe parafiny chlorowane) (SCCP): 10 000 mg/kg; Aldryna: 5000 mg/kg; Chlordan: 5000 mg/kg; Chlordekon: 5000 mg/kg; DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenylo) etan): 5000 mg/kg;	Stałe składowanie jest dozwolone wyłącznie po spełnieniu wszystkich następujących warunków: 1) Składowanie odbywa się w jednym z następujących miejsc: - bezpiecznym, głębokim, podziemnym magazynie zbudowanym w twardej skale; - kopalniach soli;
10 01	Odpady z elektrowni i innych zakładów energetycznego spalania paliw (z wyłączeniem grupy 19)		
10 01 14 * ²	Popioły paleniskowe, żużle i pyły z kotłów z procesów współspalania zawierające substancje niebezpieczne		

¹ Te dopuszczalne wartości mają zastosowanie wyłącznie do składowisk odpadów niebezpiecznych, a nie mają zastosowania do stałych podziemnych składowisk odpadów niebezpiecznych, w tym kopalni soli.

² Wszelkie odpady oznaczone gwiazdką „*” są uznawane za odpady niebezpieczne zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE i podlegają przepisom tej dyrektywy.

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV ¹	Proces
10 01 16 *	Popioły lotne z procesów współspalania zawierające substancje niebezpieczne	Dieldryna: 5000 mg/kg; Endosulfan: 5000 mg/kg; Endryna: 5000 mg/kg; Heptachlor: 5000 mg/kg; Heksabromobifenyl: 5000 mg/kg; Heksabromocyklododekan ¹ : 1000 mg/kg; Heksachlorobenzen: 5000 mg/kg; Heksachlorobutadien: 1000 mg/kg;	- składowisku odpadów niebezpiecznych (pod warunkiem że odpady zostały zestalone lub – jeżeli jest to technicznie wykonalne – częściowo zestabilizowane, zgodnie z wymogami dotyczącymi klasyfikacji odpadów w podrozdziale 19 03 decyzji 2000/532/WE). 2) Przestrzega się przepisów dyrektywy Rady 1999/31/WE ² i decyzji Rady 2003/33/WE ³ . 3) Udowodniono, że wybrany proces jest bardziej pożądany dla środowiska.
10 02	Odpady z hutnictwa żelaza i stali		
10 02 07 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
10 03	Odpady z hutnictwa aluminium		
10 03 04 *	Żużle z produkcji pierwotnej		
10 03 08 *	Słone żużle z produkcji wtórnej		
10 03 09 *	Czarne kożuchy żużlowe z produkcji wtórnej		

¹ „Heksabromocyklododekan” oznacza heksabromocyklododekan, 1,2,5,6,9,10-heksabromocyklododekan i jego główne diastereoizomery: alfa-heksabromocyklododekan, beta-heksabromocyklododekan i gamma-heksabromocyklododekan.

² Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

³ Decyzja Rady 2003/33/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiająca kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska, na podstawie art. 16 i załącznika II do dyrektywy 1999/31/WE (Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 27).

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV ¹	Proces
10 03 19 *	Pyły z gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne	Heksachlorocykloheksan, łącznie z lindanem: 5000 mg/kg; Mireks: 5000 mg/kg; Pentachlorobenzen: 5000 mg/kg; Kwas perfluorooktanosulfonowy i jego pochodne (PFOS) (C ₈ F ₁₇ SO ₂ X) (X = OH, sole metali (O-M ⁺), halogenek, amid i inne pochodne, w tym polimery): 50 mg/kg; Polichlorowane bifenyle (PCB) ¹ : 50 mg/kg; Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany: 5 mg/kg;	
10 03 21 *	Inne cząstki i pyły (łącznie z pyłami z młynów kulowych) zawierające substancje niebezpieczne		
10 03 29 *	Odpady z przetwarzania słonych żużli i czarnych kożuchów żużlowych zawierające substancje niebezpieczne		
10 04	Odpady z hutnictwa ołowiu		
10 04 01 *	Żużle z produkcji pierwotnej i wtórnej		
10 04 02 *	Kożuchy żużlowe i zgary z produkcji pierwotnej i wtórnej		
10 04 04 *	Pyły z gazów odlotowych		
10 04 05 *	Inne cząstki i pyły		
10 04 06 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów		

¹ Stosuje się metodę obliczania określoną w europejskich normach EN 12766-1 i EN 12766-2.

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV ¹	Proces
10 05	Odpady z hutnictwa cynku	Polichlorowane naftaleny (*): 1000 mg/kg; Suma stężeń eteru tetrabromodifenylu (C ₁₂ H ₆ Br ₄ O), eteru pentabromodifenylu (C ₁₂ H ₅ Br ₅ O), eteru heksabromodifenylu (C ₁₂ H ₄ Br ₆ O) i eteru heptabromodifenylu (C ₁₂ H ₃ Br ₇ O): 10 000 mg/kg; Toksafen: 5 000 mg/kg.	
10 05 03 *	Pyły z gazów odlotowych		
10 05 05 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów		
10 06	Odpady z hutnictwa miedzi		
10 06 03 *	Pyły z gazów odlotowych		
10 06 06 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów		
10 08	Odpady z hutnictwa pozostałych metali nieżelaznych		
10 08 08 *	Słone żużle z produkcji pierwotnej i wtórnej		
10 08 15 *	Pyły z gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
10 09	Odpady z odlewnictwa żelaza		
10 09 09 *	Pyły z gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV ¹	Proces
16	ODPADY NIEUJĘTE W INNYCH GRUPACH W WYKAZIE		
16 11	Zużyte okładziny i materiały ogniotrwałe		
16 11 01 *	Węglowod. pochodne okładziny i materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych zawierające substancje niebezpieczne		
16 11 03 *	Inne okładziny i materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych zawierające substancje niebezpieczne		

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV ¹	Proces
17	ODPADY Z BUDOWY I ROZBIÓRKI OBIEKTÓW BUDOWLANYCH (W TYM ZIEMIA WYDOBYTA Z TERENÓW ZANIECZYSZCZONYCH)		
17 01	Beton, cegły, płyty i ceramika		
17 01 06 *	Zmieszane lub oddzielone frakcje betonu, cegieł, płyt i ceramiki zawierające substancje niebezpieczne		
17 05	Gleba i ziemia (w tym ziemia wydobyta z terenów zanieczyszczonych), kamienie i urobek z pogłębiania		
17 05 03 *	Gleba i ziemia oraz kamienie, zawierające substancje niebezpieczne		
17 09	Inne odpady z budowy i rozbiórki		
17 09 02 *	Odpady z budowy i rozbiórki zawierające PCB, z wyłączeniem sprzętu zawierającego PCB		
17 09 03 *	Inne odpady z budowy i rozbiórki (w tym odpady zmieszane) zawierające substancje niebezpieczne		

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV ¹	Proces
19	ODPADY Z URZĄDZEŃ SŁUŻĄCYCH ZAGOSPODAROWANIU ODPADÓW, POZAZAKŁADOWYCH OCZYSZCZALNI ŚCIEKÓW I UZDATNIANIA WODY DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI ORAZ WODY DO CELÓW PRZEMYSŁOWYCH		
19 01	Odpady z termicznego przekształcania odpadów		
19 01 07 *	Odpady stałe z oczyszczania gazu		
19 01 11 *	Popioły paleniskowe i żużle zawierające substancje niebezpieczne		
19 01 13 *	Popioły lotne zawierające substancje niebezpieczne		
19 01 15 *	Pył z kotłów zawierający substancje niebezpieczne		
19 04	Odpady zeszkłone i z procesów zeskliwiania		
19 04 02 *	Popioły lotne i inne odpady z oczyszczania gazów odlotowych		
19 04 03 *	Niezeszkłona faza stała		

Maksymalną dopuszczalną wartość stężenia polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn i dibenzofuranów (PCDD i PCDF) oblicza się zgodnie z następującymi współczynnikami równoważnymi toksyczności (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

ZAŁĄCZNIK VI

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie (WE)nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7)	
Rozporządzenie Rady (WE)nr 1195/2006 (Dz.U. L 217 z 8.8.2006, s. 1)	
Rozporządzenie Rady (WE)nr 172/2007 (Dz.U. L 55 z 23.2.2007, s. 1)	
Rozporządzenie Komisji (WE)nr 323/2007 (Dz.U. L 85 z 27.3.2007, s. 3)	
Rozporządzenie (WE)nr 219/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 109)	Tylko pkt 3.7 załącznika
Rozporządzenie Komisji (WE)nr 304/2009 (Dz.U. L 96 z 15.4.2009, s. 33)	

Rozporządzenie Komisji (UE)nr 756/2010 (Dz.U. L 223 z 25.8.2010, s. 20)	
Rozporządzenie Komisji (UE)nr 757/2010 (Dz.U. L 223 z 25.8.2010, s. 29)	
Rozporządzenie Komisji (UE)nr 519/2012 (Dz.U. L 159 z 20.6.2012, s. 1)	
Rozporządzenie Komisji (UE)nr 1342/2014 (Dz.U. L 363 z 18.12.2014, s. 67)	
Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2030 (Dz.U. L 298 z 14.11.2015, s. 1)	
Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/293 (Dz.U. L 55 z 2.3.2016, s. 4)	
Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/460 (Dz.U. L 80 z 31.3.2016, s. 17)	

ZAŁĄCZNIK VII

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE)nr 850/2004	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1
art. 2 formuła wprowadzająca	art. 2 formuła wprowadzająca
art. 2 lit. a)–d)	art. 2 pkt. 1-4
–	art. 2 pkt. 5-7
art. 2 lit. e)	art. 2 pkt 8
art. 2 lit. f)	art. 2 pkt 9
art. 2 lit. g)	art. 2 pkt 10
–	art. 2 pkt 11-13
art. 3	art. 3 ust. 1-3
-	Art. 3 ust. 4 i 5
Art. 1 ust. 2	Art. 3 ust. 6
art. 4 ust. 1-3	art. 4 ust. 1-3
–	art. 4 ust. 3 lit. d)
art. 1 ust. 2	art. 4 ust. 4
art. 5	art. 5
art. 6	art. 6
art. 7 ust. 1 do 4	art. 7 ust. 1 do 4
art. 7 ust. 6	art. 7 ust. 5
-	Art. 7 ust. 6

Rozporządzenie (WE)nr 850/2004	Niniejsze rozporządzenie
art. 7 ust. 7	—
—	art. 8
art. 8	art. 9
art. 9	art. 10
art. 10	art. 11
art. 11	art. 12
art. 12 ust. 1	art. 13 ust. 1 lit. a)
art. 12 ust. 3 lit. a)	art. 13 ust. 1 lit. b)
art. 12 ust. 3 lit. b)	art. 13 ust. 1 lit. c)
—	art. 13 ust. 1 lit. d)
art. 12 ust. 3 lit. c)	art. 13 ust. 1 lit. e)
art. 12 ust. 2	art. 13 ust. 1 lit. f)
—	art. 13 ust. 2
art. 12 ust. 4	—
art. 12 ust. 5	art. 13 ust. 3
art. 12 ust. 6	—
—	art. 13 ust. 4 i 5
—	
art. 13	art. 14
art. 14	art. 15 ust. 1

Rozporządzenie (WE)nr 850/2004	Niniejsze rozporządzenie
Art. 7 ust. 5	Art. 15 ust. 2
—	art. 16
—	art. 17
—	art. 18
art. 15	art. 19
art. 16 i 17	art. 20
	—
art. 18	—
—	art. 21
art. 19	art. 22
załączniki I–V	załączniki I–V
—	załącznik VI
—	załącznik VII